

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Jeg tager ikke ordet for at gå i clinch med fødevareministeren om tal, men jeg står her med reglerne for tilskud til økologisk jordbrugsproduktion, og der står, at ud over økologistøtten kan der opnås almindelig hektarstøtte. Men hvis jeg har ret i min antagelse, og det tror jeg, må der jo være en årsag til, at der er to slags økologer: dem, der * k er økologer, og dem, der er blevet det, fordi det kan betale sig.

Ude omkring i fædrelandet er der i hvert fald mange af dem, som nu går over til økologisk produktion, der siger: Nu prøver vi i en 5-årsperiode, og hvis det går godt, så fortsætter vi, og ellers går vi tilbage til konventionelt landbrug igen. Og når man har den indstilling – og det skal jeg ikke bebrejde nogen, for det er helt normalt – så er det da, fordi der i en periode er flere penge i det, end der ellers ville være, hvis der ikke havde været tilskud.

Så min konklusion er i hvert fald, at der er større tilskud til den økologiske produktion, også væsentlig større tilskud. Men jeg skal ikke bede ministeren kommentere det. Vi kan jo vende tilbage til det, hvis lejligheden byder sig.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal blot præcisere, at jeg i mit indlæg argumenterede for, at de økologiske interesser skulle have en klar overvægt, ikke for, at der var nogen, der skulle smides ud – blot for at undgå enhver misforståelse. Jeg ønsker jo netop, at ministeren modtager så gode økologiske råd som vel muligt. Derfor mit indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1997. (Fremsat 22/10 98 i betænkning fra Retsudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Den skarpe iagttagelse vil sikkert have bemærket, at der er en ændring i indstillingen i år, nemlig en ændring, der går ud på, at Fremskridtspartiet i år faktisk indstiller, at Folketinget tager Ombudsmandens beretning til efterretning, og det kan der være mange gode grunde til.

Men når det nu er sagt og det så er et faktum, at Fremskridtspartiet trykker på de grønne knapper, når vi når frem til det tidspunkt, så føler jeg, at det med hensyn til ombudsmandsinstitutionen er nødvendigt at påpege, at vi jo for et par år siden ændrede lovgivningen, sådan at Ombudsmanden fik større beføjelser i de kommunale sager, så han også kan tage vare på de interesser, borgerne har i forhold til de kommunale anliggender.

Og dér synes jeg nok, vi i hvert fald fra Fremskridtspartiets side vil rette en appel til Ombudsmanden om så også at gøre det, om i højere grad end hidtil at interessere sig for de kommunale områder og inddrage dem og gøre dem til en væsentlig del af ombudsmandsinstitutionen.

Det ser vi i hvert fald frem til, og vi glæder os til at se i den næste beretning, at den er fyldt med gode eksempler på kommunale sager, hvor Ombudsmanden har været inde at vurdere, hvordan forholdene skal være dér.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Styrkelse af samarbejdet mellem retterne og pressen).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 5/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Det lovforslag, vi har til behandling her, har haft en længere forhistorie, hvor udgangspunktet var nedsættelsen af et sagkyndigt udvalg. Og siden udvalgsbetænkningen kom – og udvalgsbetænkningen om samarbejdet mellem retterne og massemediernes kom vel for mere end halvandet år siden – har debatten om betænkningens indhold og forslag gået livligt.

I Socialdemokratiet er vi grundlæggende enige i det, som er både betænkningens og lovforslagets hovedintention, nemlig at grundlovens princip om offentlighed i retsplejen også skal sikres i praksis, og her spiller massemediernes en væsentlig rolle.

Derfor kan vi også støtte de forslag om en udvidelse af mediernes arbejdsvilkår, som ligger i lovforslaget. Det gælder bl.a. adgangen til retslistor og til forud for domsforhandlingen at kunne læse anklageskriftet og retsmødebegæringen. Sådanne foranstaltninger vil styrke pressens muligheder for at give en korrekt og dækkende omtale af retssagen.

Brede kredse i befolkningen har den opfattelse, at retterne unødigt ofte anvender navneforbud og dørlukning. Og jeg skal ikke her tage stilling til, om denne opfattelse er rigtig eller forkert, men vi finder, at forslaget om at give pressens repræsentanter ret til at udtale sig og til at have kæreadgang ved dørlukning og ved nedlæggelse af navneforbud er rigtig, fordi det vil give retten, dommeren, anledning til yderligere overvejelser og formentlig også vil give mere fyldestgørende begrundelser.

Vel vidende, at en række af pressens repræsentanter ikke er enige med os, vil jeg udtrykke Socialdemokratiets tilfredshed med, at lovforslaget ikke har medtaget alle betænkningens forslag. Det gælder først og fremmest forslaget om at tillade brugen af referatbåndoptagere i salen. Fra dommerside har man sagt nej til for-

slaget, så længe domstolene ikke selv båndoptager retsmøderne, men selv om denne betingelse ville blive opfyldt, vil vi på vores side være yderst betænkelige.

Vi er enige med udvalget, når det skriver: Det er blevet mere udbredt, at vidner udtrykker frygt for at udtale sig for åbne døre, og frygten for, hvad udenforståendes båndoptagelser senere kan bruges til, vil ikke gøre det lettere at få vidner til at udtale sig.

Så vidt betænkningen og udvalget. Men når udvalget så på trods af dette udsagn alligevel foreslår, at journalister skal have lov til at anvende referatbåndoptagere, finder vi, at hensynet til pressen er kommet til at overskygge hensynet til vidnerne og til en ordentlig og fyldestgørende retssag.

Også pressens adgang til retsbøgerne, medens sagen står på, har udvalget gode argumenter imod, navnlig om risikoen for misbrug og dermed svækkelse af vidnebeviset, men alligevel ender udvalget med at foreslå, at pressen bør have adgang til retsbøgerne under sagen, og også her er vi enige i udvalgets betæneligheder og uenige i dens konklusion.

Vi skal sikre pressens muligheder for at bidrage til offentlighed i retsplejen, men vi skal ikke give den mulighed for at agere som en fjerde statsmagt. Og den risiko ville være nærliggende, hvis den løbende under retssagen fik adgang til retsbøgerne. Når der derimod er faldet dom i sagen, finder vi det rigtigt, at pressen kan få adgang til retsbogen.

Mine sidste bemærkninger skal gå på spørgsmålet om at optage billeder fra retssalen og retsbygningen, og her er vi godt tilfredse med det nuværende regelsæt, hvor dommeren i konkrete tilfælde kan give tilladelse. Men hensynet til de involverede parter må tilsige, at der ikke bør slækkes på reglerne for fotografering og tv-optagelser i retssalen og retsbygningen. Derfor er vi godt tilfredse med, at forslaget følger udvalgsflertallets indstilling på dette punkt.

Vi kan støtte lovforslaget, og vi vil medvirke til en hurtig behandling.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hovedformålet med lovforslaget er, som det er sagt, at give massemediernes bedre mulighed for at formidle, hvad der foregår i de danske retssale.

Der foreslås bl.a. en lovfæstet adgang til mere dokumentoffentlighed, og det punkt ser vi meget positivt på. Og vi ser selvsagt i det hele ta-